Вземанье. в. Земанье

Вземан, а, о, — и (чтѣ) прч. ~~стр.~~ от вземам.

Вземен, а, о, — и (чтѣ) прч. ~~стр.~~ от взема.

Взет, а, о, — и (чтѣ) тоже що вземен.

Взидан, а, о, — и (чтѣ) прч. от взидвам, вграден.

Взидвам, увам. гл. д. вграждам, зидя нѣщо в' друго що.

Взимам гл. д. в. вземам и зимам.

Взиманье (то) от взимам.

Взимен, а, о, — и (чтѣ) прч. от взимам.

Взирам се. гл. обц. вглеждам се, зачитам. 2) втурвам се, вдавам се. Чечен взимѣ се взираха в' кулата. р. 186.

Взиранье (то) от взирам се

Взрѫ се, ѫш се, гл. свр. от взирам се.

Взлѣ се, иш, се — ите гл. св. от взлявам се

Взлявам се, гл. обц. става зъл

Взор (чтѣ) неоф. поглед, взирна

Взорно нар. Край море стои развален взорно недвижим — Българин един млад войвода. Чт. 9. бучни да гледам планини взорно. Чт. 12. мрачно ми око е сърд взорно. Чт. 29. наглядно, очевидно.

Взорѣ нар. в' зорѣ, на ранина от сутра, одевѣ. в. у зори, когато се съзорява.

Вива, межд. 1) на здравье. 2) да живѣе!

Вигла (та) нѣусна ~~та~~ дюрбюн, телескоп. Та си узе златната вигла, та разгледа долу горѣ. М. 156. Βίγλα.

Вигня (та) в. Видня. κάμινον ἐν σιδηρού μεταλλον.

Вигняр (чтѣ), който работи у вигня καμινευς, καμινευτης.

Вида, име на цвѣти. Викна вида от висо-ка рива, а чу тъжна сокола при зърна. М. 531.

Вида (та) витло, бурма на нѣщо

Видвам, увам. в. виждам ∴

Видванье, в. виждванье

Виделина, в. видѣлина.

Видело (то) в. телатик, т. е. лешка кожа изработена. Мешинит обуща сѫ от видело, чачини от видело. 2) в. видѣло

Виден, дна, дно, — и (чтѣ), който се види, който е виден, който има вид; каяфетлия

Видец (чтѣ) който види, употрѣбява се по-вече в' сложни думи като очевидец, всевидец бог. черк. боговидец.

Видим. в. видя

Видимти се, в. чини ти, струва ти се. видити се да не е така.

Видѣя се. гл. възвр. бивам виден, виждвам се понякога нѣйде си.

Взетки

Взорвам, гл. д. всилям, узорвам.

Взорвам се, гл. възвр. давам си зор.

Възнова ме

Взъзна ме гл. безл. взъзна ме една треска

Взору нар. тоже ~~що~~ взорѣ — ри.

Взрѣн, а, о, — и (чтѣ)

∴ он изгонил го и го попитал: виждвали човѣк да гара свинка? Ч. 260. Видвали сте най хорскитѣ пътища печенитѣ. Л. Д. 1873 р. 170. Видѣто да пазят здравата от да не видват и да не правят зло. Л. Д. 1869 р. 103. Поне от кучбетиче, видват различни мѣста. р. 172.) мѣркаритѣ сѫ видвали стомахът заприличал на муцца (Гонрук. 1869. р. 173.

Вид (чтѣ) 1) онова що се вижда на нѣщо, лице, снага (бѫзна) форма външний изглед 2) глед, добро на вид. има хубав вид, в' вид, прѣд вид. 3) да е на вид т. е. тамо дѣто да го видят. 4) подобно, като. Но отдолу шишета има поличка в' вид на маса. Зк. 80⁵. Луканската старата пачи по нейна вид, (съразмѣрно му) нетърпимост. Т. 323. тѣ искат да ни убиѣят и да развалят видът (формата) на нашето управление Т. 354. 5) безслѣдно исчезванье, неявяванье веч на видът му. Вълшебницитѣ сѫ като духоветѣ с чудотворна сила, коя може човѣк да крепи и вид да му се не види. М. р. 525. 7) подраздѣленье народ: Овошки от три, пет, седем вида. М. р. 517. Злобитѣ според видът си се дѣлят на прѣдни, тежки и прч. Л. Д. 1870 р. 84. Образуваше един вид облак (име ездрѣсе) който се издига чак до небето. Т. 64. Цѣт и горди м правеше един вид пояс посрѣд ден. Т. 292.

Видима названье на рѣка приток на Росица в' горното и теченье по горѣ от Севлиево